

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 92/13

Λουξεμβούργο, 18 Ιουλίου 2013

Αποφάσεις στις υποθέσεις C-201/11 P, C-204/11 P και C-205/11 P
UEFA και FIFA κατά Επιτροπής

Το Δικαστήριο απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως τις οποίες άσκησαν η FIFA και η UEFA κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την τηλεοπτική μετάδοση του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου

Καίτοι οι ως άνω αποφάσεις ενέχουν πλάνες περί το δίκαιο, οι πλάνες αυτές δεν είχαν επίπτωση στις υπό κρίση υποθέσεις

Η σχετική με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων οδηγία¹ επιτρέπει στα κράτη μέλη να απαγορεύουν την αποκλειστική μετάδοση εκδηλώσεων οι οποίες έχουν, κατά την κρίση τους, μείζονα σημασία για τις κοινωνίες τους, όταν μια τέτοια μετάδοση θα στερούσε σημαντική μερίδα του κοινού από τη δυνατότητα να παρακολουθεί τις εκδηλώσεις αυτές μέσω τηλεοπτικού σταθμού ελεύθερης προσβάσεως.

Η Fédération internationale de football association (FIFA) διοργανώνει την τελική φάση του Παγκοσμίου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου και η Union des associations européennes de football (UEFA) διοργανώνει την τελική φάση του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου. Η πώληση των δικαιωμάτων τηλεοπτικής μεταδόσεως των διοργανώσεων αυτών αποτελεί σημαντική πηγή των εσόδων τους.

Το Βέλγιο και το Ηνωμένο Βασίλειο κατήρτισαν, αντιστοίχως έναν κατάλογο εκδηλώσεων που θεωρούνται ότι έχουν μείζονα σημασία για τις κοινωνίες τους. Οι κατάλογοι αυτοί περιείχαν ιδίως, όσον αφορά το Βέλγιο, όλους τους αγώνες της τελικής φάσεως του Παγκοσμίου Κυπέλλου και, όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο, το σύνολο των αγώνων της τελικής φάσεως του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου. Οι κατάλογοι αυτοί απεστάλησαν στην Επιτροπή, η οποία αποφάσισε ότι οι εν λόγω κατάλογοι ήσαν συμβατοί με το δίκαιο της Ένωσης.

Η FIFA και η UEFA έβαλαν κατά των εν λόγω αποφάσεων της Επιτροπής ενώπιον του Πρωτοδικείου [νυν Γενικού Δικαστηρίου], θέτοντας υπό αμφισβήτηση το γεγονός ότι όλοι αυτοί οι αγώνες μπορούν να αποτελούν εκδηλώσεις μείζονος σημασίας για το κοινό των κρατών αυτών. Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε² τις προσφυγές της FIFA και της UEFA, αυτές άσκησαν αιτήσεις αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με τις σημερινές αποφάσεις του, το Δικαστήριο υπενθυμίζει, ευθύς εξαρχής, ότι ο προσδιορισμός, εκ μέρους ενός κράτους μέλους, ορισμένων εκδηλώσεων ως εκδηλώσεων μείζονος σημασίας για την κοινωνία του και η απαγόρευση της αποκλειστικής μεταδόσεώς τους αποτελούν προσκόμματα για την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, για την ελευθερία εγκαταστάσεως, για τον ελεύθερο ανταγωνισμό και για το δικαίωμα ιδιοκτησίας. Ωστόσο, τέτοια προσκόμματα δικαιολογούνται από τον σκοπό της προστασίας του δικαιώματος στην ενημέρωση και της εξασφαλίσεως ευρείας προσβάσεως του κοινού στις τηλεοπτικές μεταδόσεις των εκδηλώσεων αυτών.

¹ Οδηγία 89/552/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 1989, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την άσκηση τηλεοπτικών δραστηριοτήτων (ΕΕ L 298, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Ιουνίου 1997 (ΕΕ L 202, σ. 60).

² Αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Φεβρουαρίου 2011, FIFA και UEFA κατά Επιτροπής ([T-385/07](#), [T-55/08](#) και [T-68/08](#)), βλ. επίσης Ανακοινωθέν Τύπου [9/11](#).

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο υπογραμμίζει ότι εναπόκειται αποκλειστικώς στα κράτη μέλη να προσδιορίσουν τις εν λόγω εκδηλώσεις και ότι ο ρόλος της Επιτροπής στον τομέα αυτό περιορίζεται στην εξακρίβωση του αν τήρησαν το δικαίωμα της Ένωσης κατά την άσκηση της εξουσίας εκτιμήσεώς τους. Έτσι, όταν μια εκδήλωση έχει βασίμως προσδιορισθεί εκ μέρους ενός κράτους μέλους ως εκδήλωση μείζονος σημασίας, η Επιτροπή πρέπει να ασκεί περιορισμένο έλεγχο επί του προσδιορισμού αυτού και οφείλει, ιδίως, να εξετάσει μόνον εκείνες τις συνέπειες του προσδιορισμού αυτού επί των ελευθεριών και επί των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται από το δικαίωμα της Ένωσης, οι οποίες βαίνουν πέραν των συνεπειών που συνδέονται αναπόσπαστα με έναν τέτοιο χαρακτηρισμό.

Εν συνεχεία, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι δεν έχουν όλοι οι αγώνες της τελικής φάσεως του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου την ίδια σημασία για το κοινό, λαμβανομένου υπόψη ότι αυτό αποδίδει ιδιαίτερη προσοχή στους κρίσιμους αγώνες των καλύτερων ομάδων –όπως είναι ο τελικός ή οι ημιτελικοί– και στους αγώνες στους οποίους συμμετέχει η εθνική ομάδα. Κατά συνέπεια, **οι διοργανώσεις αυτές πρέπει να θεωρούνται ως εκδηλώσεις που διαιρούνται, κατ' αρχήν, σε διάφορους αγώνες ή σε διάφορα στάδια, εκ των οποίων δεν μπορούν κατ' ανάγκην να λαμβάνουν όλοι τον χαρακτηρισμό της εκδηλώσεως μείζονος σημασίας.**

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο διαπιστώνει, επίσης, ότι, αντιθέτως προς τη συλλογιστική που εκτέθηκε στις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου, **τα κράτη μέλη υποχρεούνται να κοινοποιούν στην Επιτροπή τους λόγους για τους οποίους εκτιμούν ότι η τελική φάση του Παγκοσμίου Κυπέλλου ή του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου αποτελεί, στο σύνολό της, ενιαία εκδήλωση μείζονος σημασίας για τις κοινωνίες τους.**

Ωστόσο, **οι πλάνες αυτές δεν είχαν επίπτωση στις υπό κρίση υποθέσεις.** Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, βάσει των στοιχείων που παρασχέθηκαν από τη FIFA και από την UEFA και υπό το πρίσμα της συγκεκριμένης αντιλήψεως του κοινού στο Ηνωμένο Βασίλειο και στο Βέλγιο, ότι όλοι οι αγώνες της τελικής φάσεως των δύο σχετικών διοργανώσεων όντως προκαλούσαν, στο κοινό αυτό, επαρκές ενδιαφέρον ώστε να είναι δυνατόν να αποτελούν μέρος εκδηλώσεως μείζονος σημασίας. Ειδικότερα, από τη δικογραφία προέκυπτε, αφενός, ότι οι διοργανώσεις αυτές, στο σύνολό τους, ήσαν πάντοτε πολύ δημοφιλείς όχι μόνον στους τηλεθεατές που παρακολουθούν τακτικά τη μετάδοση ποδοσφαιρικών αγώνων, αλλά και στο ευρύ κοινό. Αφετέρου, οι διοργανώσεις αυτές μετεδίδοντο κατά παράδοση, στα εν λόγω κράτη μέλη, από τηλεοπτικούς σταθμούς ελεύθερης προσβάσεως.

Τέλος, το Δικαστήριο κρίνει ότι, λαμβανομένης υπόψη της περιορισμένης εξουσίας της Επιτροπής στον τομέα του ελέγχου του προσδιορισμού, εκ μέρους ενός κράτους μέλους, μιας εκδηλώσεως ως εκδηλώσεως μείζονος σημασίας και λαμβανομένων υπόψη των εμπειριστατωμένων γνώσεων των τηλεοπτικών οργανισμών όσον αφορά τους λόγους που υπαγόρευαν έναν τέτοιο προσδιορισμό, η Επιτροπή μπορεί να αιτιολογήσει συνοπτικώς την απόφασή της σχετικά με τον κατάλογο των εκδηλώσεων μείζονος σημασίας, τον οποίο έχει καταρτίσει ένα κράτος μέλος. Επιπλέον, όταν οι συνέπειες ενός τέτοιου προσδιορισμού επί της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών, επί του ελεύθερου ανταγωνισμού και επί του δικαιώματος ιδιοκτησίας δεν βαίνουν πέραν των συνεπειών που συνδέονται αναπόσπαστα με τον χαρακτηρισμό της σχετικής εκδηλώσεως ως εκδηλώσεως μείζονος σημασίας, δεν είναι αναγκαίο να αιτιολογείται ειδικώς η συμβατότητά του προς το δικαίωμα της Ένωσης. Πάντως, εν προκειμένω, δεν αποδείχθηκε ότι οι συνέπειες επί των ελευθεριών και επί των δικαιωμάτων, που αναγνωρίζονται από το δικαίωμα της Ένωσης, του προσδιορισμού των τελικών φάσεων, στο σύνολό τους, του Παγκοσμίου Κυπέλλου και του Ευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ποδοσφαίρου ως εκδηλώσεων μείζονος σημασίας είχαν έναν τέτοιο υπερβολικό χαρακτήρα.

Υπό τις περιστάσεις αυτές, **το Δικαστήριο απορρίπτει στο σύνολό τους τις αιτήσεις αναιρέσεως τις οποίες άσκησαν η FIFA και η UEFA.**

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106